

عنوان مقاله:

تاب آوری در سیستمهای انرژی، شاخصها و ارزیابی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی مهندسی و مدیریت محیط زیست (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آرین خالدي - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

امیرعلی سیف الدین اصل - استادیار، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

ستار زواری - دانشجوی دکتری، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

طی سالیان اخیر با افزایش تقاضای انرژی، افزایش جمعیت، پیشرفت فناوری و صنعتی تر شدن جوامع، تغییرات اقلیمی در کشورهای مختلف رخ داده است. با توجه به اینکه ایران کشوری با احتمال بالای وقوع حوادث طبیعی است، آمادگی هرچه بیشتر در مقابل این حوادث، امری لازم و ضروری است. برای مقابله با تهدیدهای ناشی از حوادث با احتمال وقوع کم و تاثیر زیاد مانند بلایای طبیعی، از دو رویکرد پیشگیری و تاب آوری میتوان بهره برد. اولی برای روبه رو شدن با مشکلات و اتفاقات شناخته شده به کار میرود و دومی برای مقابله با مشکلاتی که پیشگیری از آنها خیلی سخت است. عدم قطعیت بالا، وقوع همزمان چند خطا و بازیابی زمان بر از جمله مهمترین تفاوتهای بین قطعی های عادی و ناشی از حوادث طبیعی است. مفهوم کاربردی تاب آوری در انرژی، توانایی یکسیستم انرژی برای پیشبینی، انطباق با حادثه و بازیابی سریع از آن حادثه با کمترین آسیب است. تاب آوری درحوزه انرژی به چهار دسته ی تولید، انتقال، توزیع و مصرف تقسیم میشود. در این تحقیق با بررسی مفهوم تاب آوریدر حوزه انرژی و شاخصها، نحوه ارزیابی ارائه میشود. در مرحله ارزیابی، مهمترین بخش اقدامات تاب آورندگی (FR) است که شامل نیرومندی، افزون گری، غنای منابع و سرعت است.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، حوادث طبیعی، سیاستگذاری انرژی، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1477315>

